

ПАДАТАК «НА ХВОСТ»

Дзе і колькі трэба плаціць за ўтрыманне хатняга гадаванца?

Трэба сказаць, што кожная адміністрацыйна-тэрытарыяльная адзінка самастойна прымае рашэнне, колькі павінен плаціць уладальнік жывёлы ў мясцовы бюджэт. «МС» вырашыла параўнаць гэты лічбы. Цікава?

Перш за ўсё адзначым, што пададак на ўтрыманне сабак (на катой, дарэчы, яго няма) адносіцца да лакальных падаткаў. Гэта значыць, што ён зацвярджаецца на сесіях мясцовых Саветаў дэпутатаў і цалкам залічваецца ў бюджэт адміністрацыйна-тэрытарыяльнай адзінкі. Дарэчы, да такіх жа мясцовых бюджэтаў адносяцца курортны збор і падатак на нарыхтоўшчыкаў.

Мы зазірнулі ў юрыдычную базу і ўпэўніліся, што ў большасці выпадкаў (як і патрабуе глава 29 Падатковага кодэкса) падыход да налічэння гэтага падатку амаль аднолькавы ва ўсіх абласных цэнтрах, але ёсць і адрозненні. Так, напрыклад, у Віцебску, Гомелі, Магілёве і Брэсце народныя выбраннікі палічылі, што ўладальнікі павінны плаціць падатак у памеры 0,3 базавай велічыні (далей — БВ) у квартал за ўтрыманне свайго сабакі. Сума павялічыцца да 1,5 БВ у тым выпадку, калі ў хаце жыве гадаванец патэнцыйна небяспечнай пароды. У сталіцы, дарэчы, гэтая сума складае базавую велічыню. А вось у Гродне падыход да налічэння падатку «на хвост» залежыць ад велічыні і пароды чатырохногага. Штомесяц за сабачку, які ў карку не дасягае вышыні 40 сантыметраў, давядзецца заплаціць 0,05 БВ, ад 40 да 70 сантыметраў — 0,1 БВ, а вышэй за гэты памер і таксама за патэнцыйна небяспечныя пароды — 0,2 БВ за кожны месяц падатковага перыяду.

Фота Анастасіі Кішчэўскай

ЯК ПЛАЦІЦЬ?

Падатак налічваецца на гаспадароў сабак (колькасць апошніх неабмежаваная) і шчанюкоў, пачынаючы з трохмесячнага ўзросту. Сума налічваецца ў жыроўку і аплачваецца разам з камуналкай.

Між іншым, не за кожнага Шарыка давядзецца заплаціць яго гаспадару. Падатак «на хвост» не датычыцца, напрыклад, інвалідаў па зроку, для якіх утрыманне сабакі-павадыра з'яўляецца жыццёвай неабходнасцю; ветэранаў, інвалідаў і ўдзельнікаў Вялікай Айчыннай вайны. Таксама ад яго вызваленыя працаючыя пенсіянеры, інваліды першай і другой груп за аднаго сабаку, але пры ўмове, што разам з імі не зарэгістраваны працаздольныя члены сям'і.

А калі гэта звычайны дваравы вартунык, што жыве ў будцы? Яго гаспадары, якія жывуць ў аднакватэрных і блакіраваных дамах, таксама вызвалены ад адпаведнага падатку. Галоўнае, каб сабака не выкарыстоўваўся ў прадпрыемствах і прадпрыемствах, інакш кажучы, не належыць заводчыку.

ЦІКАВЫ ВОПЫТ!

Твой сабака — твая праблема?

Дэпутаты ў Гродне ўзялі на сябе клопат па стварэнні адмысловай пляцоўкі для выгулу

Тэма для кожнага горада актуальная. Пакуль такіх месцаў недастаткова. Напрыклад, у Гродне ўсяго пяць пляцовак для выгулу чатырохногіх сяброў. Жыхарам мікрараёна «Дзевятоўка» пашанцавала. Дэпутаты адгукнуліся на іх просьбу і арганізавалі фінансаванне такой пляцоўкі на мясцовай пустыцы.

НЕДАЛЁКА ДА КАНФЛІКТУ

Здаецца, не такі гэта важны аб'ект — пляцоўка для выгулу сабак. Але насамрэч для тых, хто трымае жывёл, гэта сапраўдны рай.

— Да гаспадароў сабак ставяцца так: «Твой сабака — твая праблема», — кажа Аляксандр, які вёў на выгул свайго гадаванца. — І гэту праблему кожны вырашае па-свойму. Хтосьці ідзе гуляць чым далей, хтосьці ледзь не з суседняга квартала трымае жывёлу на доўгім павадку, а сабака мітусіцца паміж жыхарамі. Зразумела, што пра якасць такога выгулу казаць не выпадае.

Ды і да канфліктаў тут недалёка. Нядаўна адна такая сітуацыя нават атрымала рэзананс у СМІ. Суседзі, якія жывуць у цэнтральнай частцы горада, сур'ёзна пасварыліся з-за сабакі. Яго гаспадыню абвінавацілі ў нападзенні на дзіця, хоць факт у далейшым не пацвердзіўся. Між тым канфлікт доўгі час не заціхаў. Справа завяршылася тым, што на гаспадыню дварняка склалі пратакол за выгул на прыдамавой тэрыторыі. Цяпер там стаіць таблічка: «Выгул сабак забаронены».

Дарэчы, гаспадарам сабак у цэнтры горада сапраўды няпроста. Найбліжэйшае месца для выгулу знаходзіцца каля берага Нёмана, а гэта 1,5–2 кіламетры ад цэнтра. Зразумела, што сабака наўрад ці вытрымае такі працяглы шлях — звычайна яго хапае не больш чым на дзясяткі метраў. Адказныя гаспадары ведаюць такую сітуацыю і прыбіраюць за сваім гадаванцам. Вядома, многія хацелі б мець непадалёк спецыялізаваную пляцоўку, але, як аказалася, у цэнтры горада абсталяваць такі аб'ект проста немагчыма — вельмі шчыльная забудова.

КАЛІ ЖЫХАРЫ АБУРАЮЦА

А вось у жыхароў новага мікрараёна Альшанка іншая праблема. Пляцоўкі тут якраз ёсць, і нават дзве. Але далёка не ўсе гаспадары сабак карыстаюцца імі. Многія выгульваюць сваіх чатырохногіх сяброў у самых ажыўленых месцах. Гэта можа пагражаць не толькі санітарнаму стану наваколля, але і бяспецы жыхароў. Менавіта такі выпадак нядаўна ўзрушыў увесь горад. Байцоўскі сабака ў мікрараёне Альшанка пакусаў дваіх дзяцей: адзін раз каля дома, другі — у кавярні. Прычым у абодвух выпадках у прысутнасці гаспадароў. Справа атрымала рэзананс і выклікала абурэнне жыхароў мікрараёна, яны сабралі подпісы, каб ізаляваць стафаршырскага тэр'ера ад грамадства. У рэшце рэшт сабаку ўсыпілі.

Дарэчы, колькасць прыцягнутых да адказнасці за парушэнне правіл выгулу невысокая. Летась такіх пратаколаў было каля дзесяці, сёлета ўсяго некалькі. Звычайна парушальнікі атрымліваюць заўвагі ад камунальных службаў. Хоць па законе работнікі ЖЭСаў маюць права аштрафаваць на суму да чатырох базавых велічынь, што складае 102 рублі.

ДАПАМАГЛІ ДЭПУТАТЫ

Усяго ў горадзе абсталявана пяць пляцовак для выгулу. Ёсць некалькі стыхійных месцаў, дзе выгул не забаронены, але яны не агароджаны і няма інфраструктуры.

Жыхарам Дзевятоўкі, можна сказаць, пашанцавала. Нядаўна яны атрымалі для сваіх чатырохногіх гадаванцаў камфортнае месца для выгулаў і трэніровак. Напрыклад, Аляксандр прыходзіць са сваім Рамонам рэгулярна. Раней вадзіў на выгул толькі на павадку, бо сабака малады і можа папросту збегчы і заблукаць. Цяпер рызэншнаўцэр радасна бегае на пляцоўцы і не дастаўляе клопатаў свайму гаспадару.

Былі праблемы з выгулам і ў Юлі. Яна расказала, што хадзіла на шпацыр у прыватны сектар непадалёк. Але мясцовым жы-

харам не падабалася, што сабакі бегаюць па наваколлі, нават міліцыю выклікалі. Цяпер такіх праблем не ўзнікае. Бо тут жывёлы могуць бегаць без павадкоў, для іх усталяваны спецыяльныя трэнажоры — сценка, бярвяно, лесвіца. Для гаспадароў — акуратныя лаўкі. Ёсць металічныя кантэйнеры для смецця. Пляцоўка абнесена металічнай сеткай, і не абы-як, а з роўнымі слупкамі. Для сабак зроблена пайка, на мясцовай запраўцы дазволілі браць ваду для гэтых мэт. Усе элементы пафарбаваны ў спакойны шэра-блакітны колер. Пляцоўку без перабольшвання можна назваць узорнай. У горадзе яна самая абсталяваная.

— Усё пачалося з ініцыятывы саміх жыхароў, якія звярнуліся ў гарадскі Савет дэпутатаў, — расказала дэпутат **Алена ПАТАПАВА**. — Да справы далучыліся прадпрыемствы, у прыватнасці, фірма «ЗОЎ» узяла на сябе закупку сеткі, на гэта пайшло 2,5 тысячы рублёў. Дэпутат Дзяніс Сырамаха дапамог з фарбай. Праблему з драўлянымі канструкцыямі для трэнажораў вырашыў дэпутат Андрэй Тарас, работнік «Гроднажылбуду».

Устаноўку правялі даволі хутка — літаральна за некалькі тыдняў. За агароджу перанеслі частку маладых дрэўцаў, што тут раслі. Уладальнікі сабак таксама актыўна працавалі.

— Гэта трэба людзям, і яны не засталіся ўбаку, — адзначыла Алена Патапава. — Прыходзілі мамы з дзецьмі, фарбавалі. Яны і фарбу куплялі часткова. Работы вяліся сумесна з гарадскімі камунальнымі службамаі.

ПЛЯЦОЎКА ЯК СРОДАК СЯБРОЎСТВА

Такімі назіраннямі падзялілася адна з ініцыятараў гэтай справы Вольга Хітрушка. Яна гаспадыня хаскі. І пакуль сабака быў малы, ён выклікаў пшчоту ў навакольных. Калі вырас, пачаліся прэтэнзіі з боку жыхароў. Тым больш, непадалёк знаходзіцца школа.

— Можна было гуляць і на той тэрыторыі, дзе цяпер пляцоўка, — кажа Вольга, — але там побач дарога і сабаку без павадка не адпусціш: можа трапіць пад машыну. Таму мы звярнуліся да дэпутатаў. Справа даволі хутка вырашылася. І цяпер у нас ёсць цудоўнае месца не толькі для выгулу, але і для сустрэч з іншымі гаспадарамі сабак.

Вольга і сама не чакала, што такія сустрэчы аб'яднуюць уладальнікаў чатырохногіх сяброў. Яны стварылі групу ў «Вайберы», дзе аб'яднана каля 50 чалавек. Гэта дапамагае разводзіць па часе малых і вялікіх сабак. На дружалюбную пляцоўку прыязджаюць і з іншых канцоў горада, у тым ліку з цэнтра.

Цяпер жыхары хочуць зрабіць навес. Вольга Хітрушка расказала, што адпаведны ліст-просьбу аднеслі ў некалькі інстанцый, у тым ліку ў ЖЭС № 113. Таксама ёсць патрэба ў асвятленні, бо тут яшчэ няма ліхтароў.

Праўда, пакуль існуе праблема балансавага ўтрымання аб'екта. У сувязі з гэтым жыхары самі косяць траву, хоць тэрыторыю вакол пляцоўкі абслугоўвае ЖЭС. Таксама неабходна праводзіць апрацоўку супраць кляшчоў. Самі жыхары прымацвалі на агароджу знакі з правіламі выгулу сабак — напрыклад, сюды забараняецца пускаць малых дзяцей. Асабліва калі ёсць чужыя сабакі.

— Такая пляцоўка забяспечвае парадак з утрыманнем чатырохногіх сяброў. Тут самі гаспадары падтрымліваюць культуру, — адзначае дэпутат Алена Патапава. — Галоўнае — разгрузілі двары і знялі напружанасць паміж утрымальнікамі сабак і тымі, хто іх не мае.

На думку дэпутата, зроблены важны крок да цывілізаванага і гуманнага спосабу ўтрымання жывёл. Але пакуль гэта толькі пачатак справы. Бо такія пляцоўкі патрэбны паўсюдна. І пустак хапае. Вось толькі ці будзе пашырацца новы вопыт? Магчыма, гэта залежыць у першую чаргу ад саміх уладальнікаў сабак. Каму, як не ім, ініцыяваць уладкаванне пляцовак у сваіх мікрараёнах?

Маргарыта УШКЕВІЧ, фота аўтара.

ТРЭБА ВЕДАЦЬ

БРЭША І КУСАЕ...

Гэты спіс, які складаецца з 40 парод, зацверджаны пастановай Мінсельгасхарчу. Мы паглядзелі, якія пароды ў яго ўваходзяць, і даведаліся, напрыклад, што ўладальнікам пухнатых, у смешных зморшчынках шарпеяў давядзецца заплаціць больш...

1. Айну.	9. Бельгійскі мастыф.	18. Кангал.	26. Марэма (марэмо-анха-абруцкі пастухоўскі сабака).	34. Супердог і яго помесь з майконгам.
2. Акабаш.	10. Бульмастыф.	19. Капе-норса.	27. Маскоўскі вартавы.	35. Сярэднеазіяцкая аўчарка.
3. Амерыканскі піт-бультэр'ер.	11. Бультэр'ер.	20. Карэльскі мядзведзь сабака.	28. Нямецкая аўчарка.	36. Тоса-іну (японскі байцовы сабака).
4. Амерыканскі ста-фардшырскі тэр'ер.	12. Горскі ганчак.	21. Каўказская аўчарка.	29. Нямецкі дог.	37. Усходнеўрапейская аўчарка.
5. Анаталійскі кара-баш.	13. Грэчаская аўчарка.	22. Кенгуровы сабака.	30. Паўднёваруская аўчарка.	38. Філа бразільера.
6. Англійскі мастыф.	14. Даберман-пінчар.	23. Лангедоцкі пастухоўскі сабака.	31. Ратвейлер.	39. Чорны тэр'ер.
7. Аучарка Дауфмана.	15. Даберман Уладэка Рошыны.	24. Леапардавы ганчак.	32. Румынская аўчарка.	40. Шарпей (кітайскі байцовы сабака).
8. Бардоскі дог.	16. Ірландскі ваўкадаў.	25. Мальёрскі бульдог (тэра дэ мальёркін).	33. Рызэншнаўцэр.	